

[Arbejdsministeren]

Hr. Poul Erik Dyrlund sagde, at han ikke kendte til i praksis, at der var problemer med unge, der fyldte 18 år, og at der ikke var en større risiko for ledighed, end før man fyldte 18. Jeg kender altså til det i praksis. Jeg har i en periode i min tilværelse været vejleder for de 16–19-årige, og jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg i mit kartoteksystem indførte en særlig mærkning, så jeg var helt sikker på, at jeg fik checket beskæftigessituationen for de unge lige præcis i perioden efter, at de var fyldt 18 år. Det var særdeles hensigtsmæssigt, for der var nemlig mange, der fik problemer.

I øvrigt har man jo også i Socialkommissionen dokumenteret, hvad der sker fra de 17 år til de 18 år. Der sker noget lønmæssigt, men der sker altså desværre også en meget negativ beskæftigelsesmæssig udvikling. Det tror jeg man i høj grad kunne komme til livs, hvis man på det almindelige arbejdsmarked indførte en oplæringsløn, så man fik udvisket denne skarpe grænse, men jeg vil igen understrege, at det er en helt anden sag end det, vi drøfter i dag, nemlig ydelsen, når man er inde i disse aktive-rende foranstaltninger.

Derfor er det også helt uden bund i virkeligheden og helt ubegrundet, når hr. Poul Erik Dyrlund oven i købet kaldte dette en katastrofe for den frie forhandlingsret. Det har overhovedet intet med den frie forhandlingsret at gøre; når man på det ordinære arbejdsmarked forhandler lønninger, forhandler arbejdstid osv., er det en helt anden sag.

Der har også i forbindelse med erhvervszonenforslaget været stillet en række spørgsmål til mig om, hvordan jeg ville klare den situation. Her må jeg henvise til de principper, der er beskrevet i forslaget. Der skal være tale om en aftale i nogle bestemte geografiske zoner, og så er der en mulighed for at dispensere, hvis man er enig på virksomheden, men de afgørelser, der måtte blive truffet, vil i høj grad være afhængige af, hvilke ting man har bedt om dispensation fra.

Nu synes jeg, at vi skal lade fantasien få en chance inden for de rammer, der er beskrevet, og se, hvad det egentlig er, man gerne vil have dispenseret fra, og så må vi naturligvis ud fra forsvarligheds- og andre hensyn tage stilling til de dispensationsansøgninger, der måtte komme. Der er også her tale om nytænkning, og det kan være svært, men ikke desto mindre er det nødvendigt, at vi kaster os ud i det.

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Det er lidt trist at se, at den, der har diskuteret miljøet mest, ikke har haft tid til at vente på, at miljøministeren kunne svare, men så taler jeg til referatet.

Fru Lilli Gyldenkilde bekymrede sig meget om, hvorledes det skulle gå med miljøet, hvis særligt forurenende virksomheder fik en hurtig tilladelse, og hvor i alverden ligger ansvaret, spurgte fru Lilli Gyldenkilde. Ansvaret ligger selvfølgelig i disse tilfælde som i alle andre hos den, der forurenere, altså hos virksomheden. Skulle kommunen have sjusket ganske alvorligt med tilladelsen, har den selvfølgelig også pådraget sig et ansvar. Det er der intet nyt eller anderledes ved.

Det nye er kun, at der kommer en hurtig sagsbehandling, og det er noget, vi i forbindelse med planloven i fjor ønskede at indføre. Derfor er der i planloven indsat, at man kan gennemføre samtidighedsprincippet, når det sker i forbindelse med øvrig lovgivning, og denne øvrige lovgivning er nu denne lov, hvor vi laver en ændring i miljøbeskyttelsesloven, så der kan komme samtidighed i forbindelse med tilladelser til virksomheder.

Det, der vil komme til at foregå, er, at man samtidig har en lokalplan og en ansøgning om tilladelse under behandling, det vil sige, at de, som er utrygge ved virksomhederne inden for lokalplanen, kan ytre sig, mens lokalplanen er til offentlig høring i 8 uger. Der er altså 8 uger til at udfolde sine bekymringer, og derefter er der mulighed for at få afprøvet det, og man skal selvfølgelig afprøve, om der skal gives tilladelse på trods af de betæneligheder, der måtte være givet udtryk for.

Fru Lone Dybkjær sagde, at det var noget, vi – min forgænger og jeg – havde prøvet før, og det er rigtigt, for vi ønsker at forenkle lovgivningen så meget som muligt, og her er så et eksempel, vi får afprøvet. I øvrigt vil jeg sige til hr. Kim Behnke, at vi har fået gennemført forkortelser af sagsbehandlingstider, så man ikke skulle kunne komme ud for det eksempel, som hr. Kim Behnke kom med. Vi har i den nye miljøbeskyttelseslov, som trådte i kraft den 1. januar i år, fået rammegodkendelserne, så man ikke ved udvidelser eller omlægninger kommer ud for at skulle have en helt ny godkendelse.